

מ"ת 47936/10/14 - מדינת ישראל נגד ג' ח'

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 47936-10-14 מדינת ישראל נ' ח'(אחר/נוסף)

בפני כב' השופטת מרים קסלסי
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב ג' ח'

ע"י ב"כ עוה"ד אריאל עטרי

החלטה

בפני בקשה להארכת תנאי שחרור עד תום ההליכים נגד המשיב.

מבוא

1. המשיב בן 55 נשוי ואב ל-8 ילדים מתוכם 7 בגירים. הוא ואשתו (המתלוננת) מתגוררים ב***** ואילו ילדיו הבגירים (המתלוננים), מתגוררים ב*****. ממועד מסירת התלונה בחודש אוקטובר עברה אשת המשיב להתגורר עם אחד מילדיה הבגירים ב*****.

שחרור בתנאים מגבילים

2. ביום 27/10/14 שוחרר המשיב למעצר בית, בתחילה בישוב ***** ואח"כ עפ"י החלטת כב' הש' ג'ויה סקפה שפירא מיום 29/10/14 - ב***** בבית משפחת ***** , בפיקוח שתי אחיותיו לסירוגין. כמו כן הופקדו ערבויות.
3. הנאשם נעדר עבר פלילי .

האישום

4. למשיב יוחסו בכתב האישום ארבעה אישומים: שתיים כלפי אשתו: תקיפה סתם ואיומים ושתי עבירות נוספות של איומים: כלפי בנו הבגיר א' ק' (אישום שלישי) וכלפי חתנו נ' ש' (אישום רביעי).
5. נטען כי המקרים המתוארים בכתב האישום אירעו בין החודשים אוגוסט וספטמבר, אולם מסכת האיומים

וההשפלות נמשכה שנים רבות כלפי האשה וגם כלפי הילדים, בעת שהיו קטינים.

טענות הצדדים בתמצית

6. ב"כ המבקשת מבקשת טוענת לקיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיב, ועל כן מבקשת להאריך התנאים המגבילים עד תום ההליכים נגדו, בשל מסוכנותו והחשש לשיבוש הליכי משפט.

7. ב"כ המשיב טוען להעדר ראיות לכאורה, בשל חוסר אמינותם של המתלוננים, מערכת היחסים העכורה שיש להם עם אביהם, קודם למסירת התלונות, בשל מצבה הנפשי של אשת המשיב שלא מאפשר מתן אמון בגרסתה המבולבלת (סובלת מהפרעת סכיזופרניה, במצב קוגניטיבי וחברתי ירוד, כמתואר במסמך מהפסיכיאטר ד"ר מיכאל בונצל מיום 25/3/10).

לפיכך מבקש לשחרור המשיב מהתנאים המגבילים שהוטלו עליו.

8. ב"כ המבקשת מתנגדת לכך ולחילופין מבקשת כי כל הקלה שבית המשפט עשוי לקבוע, יש לערב קודם לכן את שירות המבחן וכי יש לאפשר לאם לחזור לביתה ללא חשש.

חומר החקירה הועבר לעיוני.

דין

האם קיימות ראיות לכאורה

רקע כללי

9. יש להקדים ולומר כי מעיון בחומר החקירה עולה תמונה קשה של יחסים עכורים, מלאי מתח ופחד, בין המשיב לאשתו ובין המשיב לילדיו. לאורך שנות חייהם תיארו ילדיו הבוגרים של המשיב כיצד זכו לנחת זרועו של האב - הבנים בחגורה והבנות במכות על היד, כאשר הוא צורח ומאיים. לא כל הילדים הוכו, אלא אלו שהתנהגותם לא הלמה את דרישות האב, אולם גם אלו שלא הוכו ידעו לספר על שהתרחש בבית. הילדים עזבו את ביתם בגילאים 13-17, אם לפנימיות ואם לאחר שהתחתנו.

10. מהעדויות עולה כי כלפי האם הופנתה בעיקר אלימות מילולית והשפלות, כשהיא מגע פיזי הוא התבטא במכה ביד או דחיפה קלה, שהספיקה כדי שתצא משיווי משקלה.

"הוא היה תמיד דוחף אותה ביד, היא קטנה ורזה והייתה פשוט עפה" עדות הבת מ' ש'.

מיותר לציין כי גם מכה ביד או דחיפה קלה עונים להגדרת "תקיפה" בחוק העונשין סעיף 378.
עמוד 2

עוד מתארים העדים כיצד מנע המשיב מאמם לפגוש את בני משפחתה. א' -אשתו של א' מספרת כי הצליחה להביא לפגישה בין האם לאחותה לאחר 16 שנים שלא התראו.

ידידו של האב י' צ' (שא' טוען כי הוא עומד בראש משמרת הצניעות ואשר החתים אנשים על מסמך המצוי בתיק החקירה ומדבר בשבחי האב), מספר כי קיים סכסוך קשה בין המשיב למשפחת האם וכי בכל הפעמים שהיה בבית בני הזוג לא נכח בשום עימות, מלבד דברי "כיבוש" ואשת המשיב שמשפילה מבט ומדברת משפטים קצרים לא סיפרה לו דבר.

11. הבנים נ' וא' שהוא הבכור (בן 30) מתארים מסכת חיים המלווה אלימות פיזית ומילולית:

"כמעט כל השנים אבא שלנו עשה טרור בבית. כל שבת הוא היה הופך צלחות בשולחן שבת. אבא שלי היה מתהפך כי הסלט מוכן יותר מחצי שעה, היה הופך את הסלטים. השיטה של החינוך שלו הייתה אלימות"

"אבא שלי היה הכי רגוע והכי יפה בחוץ, הוא היה מתנצל כל מוצאי שנה (צ"ל שבת-מ.ק) שהתעצבן. כשהיינו קטנים הוא היה עושה לנו שטיפת מוח, הוא היה אומר לנו שלא לשתף פעולה עם הרווחה הוא היה מפרק מכות גם את אמא שלנו היה מקלל אותה: "את זונה היית מזרן של הכפר" (ש" 20-21 בעדות נ' מיום 4/9/14).

12. המשפחה מוכרת לשירות הרווחה מזה 13 שנים, עפ"י עדות עובדת סוציאלית מיום 19/10/14. מתוך המסמכים שברשותה ידעה לומר כי בעבר יצאה האם למקלט ושהתה תקופה של חודש ואז חזרה לבעלה.

למשטרה הגיעה העו"ס עם המשפחה ליתן עדות משום ש"גם מהקריאה בתיק וגם מהילדים הבנתי שקשה לאמא לצאת, לכאורה, נגד בעלה ובאתי ללוות אותה ולחשוב ביחד מה עושים איתה. זאת אישה שפותחת את הפה לראשונה".

13. מנגד, יש לציין כי הבת ד' ח' שוללת בתוקף את טענות אחיה לגבי אלימות פיזית או מילולית כלפי מי מהילדים או האם, אולם לא מכחישה שהיו ויכוחים.

"אני לא ראיתי אף פעם שהוא הרביץ לאמא שלי בחיים. לא ראיתי אף פעם שהוא הרביץ לאחים שלי"

"ויכוחים כן היו אבל מכות לא היה" "שמעתי אותו צועק עליה אבל לא שמעתי אותו אומר לה מילים לא יפות. אני מגיל 14 הייתי בפנימיה ובאה פעם בחודש הביתה"

"הוא שלט בבית כי אמא הייתה רכרוכית והוא היה חזק...היה אומר לעשות דברים רגילים כמו ללכת למכולת, לתלות כביסה.

שאלה: ואם לא נעשה מה שהוא ביקש מה היה קורה"

תשובה: מה אני זוכרת מה היה לפני 50 שנה."

לגבי אישום מס' 1 - תקיפה סתם של בת הזוג

14. לארוע לא היו עדים ולא היו בו פרטים מיוחדים, שניתן היה להיעזר בהם כדי לתחם אותו בזמן מדויק ועם זאת, זו שאלה של מהימנות אשר השופט העיקרי שדן בתיק יחליט בה. מקרים רבים של אלימות במשפחה אינם נגלים לעיני כל וכל שיש בפני בית המשפט הוא דברי בני הזוג זה על זה. לפיכך, לא ניתן לומר בשלב זה כי אין ראיות לכאורה לביצוע העבירה.

15. הסנגור סבור כי יש לזכות את הנאשם משום שמדובר באירוע קל ערך ("הגנת זוטי דברים", בדומה לפסק דין שניתן בת"פ 24874-05-12 מדינת ישראל נ' ולקר. ראשית ייאמר שאין דומה כלל ועיקר המקרה המתואר באותו פסק דין לבין חומר החקירה שבפני ובכל מקרה מדובר בטענת הגנה שהמקום לדון בה הוא בתיק העיקרי, לאחר שייקבע כי העבירה נעברה.

לגבי אישום מס' 2 - איומים ברצח

16. גם כאן מדובר בעדות האשה מול בעלה, כשברקע מצויים עדויות הילדים על הזדמנויות אחרות בהן איים המשיב ונראה כי איום ברצח, גם אם לא ממש התכוון האב לממשו, נקלט היטב אצל השומעים והם פחדו.

17. הסנגור הפנה למצבה הנפשי הרעוע של האם, כאות לכך שאין להתייחס ברצינות לעדותה. גם בענין זה על השופט הדן בתיק להתרשם ולהחליט בענין. אין ספק כי במאזן הכוחות, עליונותו של האב במערכת היחסים ברורה ומשמעותית ויכולה להוות כר נוח להתנהגותו לכאורה.

18. אם יוכחו האיומים ברצח על שני בניו א' ונ' (אישומים 3 ו-4) יכול שיהיה בכך סיוע לעדות האם ולכן לא ניתן לומר בשלב זה כי לא קיימות ראיות לכאורה.

לגבי אישום מס' 3 - איום ברצח כלפי א'

19. "הוא צלצל אלי לטלפון ואמר לי תקשיב טוב מה שאני אומר לך אם אתה מתקרב הביתה אני רוצח אותך מאז חזרנו לאותו הסרט אימא שלי פוחדת ממנו פחד מוות האחים שלי לא רשאים לדבר איתה הוא אוסר עליה לצאת אלינו לביקור ב***** ואוסר עליה כל קשר עם בני משפחתה". בחודש אוגוסט הוציא האב צו הרחקה נגד א', אולם זה בוטל ב 26/10/14 .

20. המשיב כמובן מכחיש. מדובר בעדות א' לעומת עדות אביו. א' הוא הבכור ונראה כי הסכסוך בינו לבין אביו הוא הקשה מכולם. הטענה כי הבן א' מונע משיקולים זרים של רצון להשתלט על דירת הוריו לא נראית לי סבירה. האם א' מסית את אחיו נגד אביהם, או שמא מדובר באח הבכור שאזר אומץ ודרבן את אחיו למסור עדות אמת אודות מערכת היחסים המשפחתיים, וזאת על מנת להציל את אמם - שוב, זו שאלה של מהימנות והתרשמות. בפני עדויות בכתב ולא אנשים בשר ודם, ויחד עם זאת ניתן לומר בזהירות, גם לאור דברי העובדת הסוציאלית ופרוטוקול הדיון מיום 26/10/14 בביהמ"ש לענייני משפחה, שהתייחס לבן הקטין, כי האפשרות השניה סבירה יותר.

האישום הרביעי - איום ברצח על החתן - נ' ש'

21. לאירוע זה שהתרחש במועד הזכור לכולם - "שבת חתן" של נ' ק', היו עדים מספר בני משפחה.

נ' ק' מוסר את הדברים הבאים:

"לפני כשנה הייתה שבת חתן של אחי נ'. היה מתח בינו לבין אבי. נ' חיתן את עצמו, אבא שלי כבר היה מסוכסך איתנו. אבא שלי אמר: "אם א' מגיע אז אני יושב עליו". ...ואז הוא איים על אחי שהוא יהרוס לו את החתונה." (בדברים אלו יש תמיכה גם לאישום 3 - איום ברצח על א').

"...פתאם זינק על נ' הוא הצמיד אותו לקיר ואז הם תפסו אחד את השני, נפלו על הרצפה. תפסתי את שניהם בשביל להפריד ביניהם. אני חטפתי בעיטה מאבא שלי. כולם לקחו את הילדים החוצה. אבא שלי התחיל לאיים עלי ועל נ': אני אהרוג אתכם"

עוד סופר כי בחתונה של נ' (לפני אותה שבת חתן), אמר המשיב שאם נ' החתן של מ' מגיע לחתונה אז הוא ירצח אותו. מהפחד הוא לא הגיע לחתונה, מה שמלמד כי הסובבים את המשיב התייחסו ברצינות לאיומיו ולא מדובר במטבע לשון שחוקה.

22. א' ק' בן 31 מוסר: "בסעודת שבת חתן של נ' אבי תקף את נ' י' בעלה של מ' בצורך פיזית שך אותו ברגל ונתן לו מכות מול כל בני המשפחה לאחר מכן גירש את מרבית האחים והאחיות עם התינוקות שלהם מחוץ לבית זה היה בראש חודש אב כמדומני הם היו שם עד מוצאי השבת בלי טיפת מים או מטרנה, באותו השבוע פנינו לרב ר' א' ראש ישיבת ***** שאבי בעבר היה תלמידו לאחר שאבי הצהיר בפני כל העסקנים שאם גיסי נ' יגיע לחתונה של נ' הוא רוצח אותו ויושב עליו בכלא...את מי לא שלחנו בכדי שירד מהיום....הוא ברוב חוצפתו עוד טען שהמשפחה תקפה אותו ולא הוא זה שתקף אותם..". (ש' 30-35).

23. פ' ח' בת 19.5 עזבה את הבית בחודשים האחרונים ועברה לגור אצל אחותה ב*****. וכך היא מספרת: "מאז הפיצוץ. זה היה בשבת חתן של אחי נ'...כבר ביום שישי היה מתח" למחרת בבוקר הגיס נ' לא הגיע לתפילה, המשיב צרח, "נ' אמר שאבא שלי צריך ליטול כדורים ואז אבא שלי ניסה לחנוק את נ', היית המהומה, כולם היו בחוץ כל השבת. אבא שלי אמר: עד שלא אראה את נ' בקבר לא ארגע. אני זוכרת שהוא אמר את המשפט הזה ואני העזתי לדבר עם אנשים בבית הספר והוא היה עצבני עליי...ועכשיו הוא בכלל לא רוצה להיות בקשר. ואז הגיע השלב שהוא לא רצה לתת לי כסף. מ' אחותי שילמה כסף על הנסיעות." הסנגור מבקש להפחית ממשקל עדות זו בטענה כי היא כועסת על אביה שמסרב לתת לה כסף. כשקוראים את כל העדות מבינים שלא בבצע כסף מדובר אלא בשליטת האב על ילדיו ומניעת צרכי מי שמעז להמרות את פיו. בחודש אוגוסט העזו פ' ואמם לצאת מוקדם בבוקר את ביתם ונסעו ל***** שם בילו עם בני המשפחה וכשחזרו התחוללה מהומה.

24. מהאמור לעיל ומיתר העדויות בתיק, אני קובעת כי לאישום זה קיימות די ראיות לכאורה. אין מחלוקת כי מעבר לאיום שהושמע היה גם עימות פיזי בין השניים. העובדה שהמאשימה בחרה שלא להאשים את המשיב גם בתקיפה, אינה מלמדת על כך שלא היתה כזו או שהיא אינה מאמינה לעדים, כפי שביקש הסנגור לטעון.

25. מכל האמור לעיל אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה לכל ארבעת האישומים, בדרגות חוזק שונות, כאשר נדמה כי האישום הראשון הוא החלש מכולם והרביעי הוא המבוסס ביותר.

26. השאלה הבאה שנשאלת היא עד כמה מסוכן המשיב ולמי והאם ניתן לבטל את מעצר הבית או להקל בתנאי השחרור ובאיזה אופן.

27. להבנתי, המשיב אינו מסוכן לבניו הבגירים. הם כבר התגברו במידה מסויימת על חששם ממנו. אם קיימת התגייסות הקהילה החרדית לטובת אביהם או נגדם, היא תמשיך להתקיים, בין אם האב ישהה במעצר בית אצל אחותו ובין אם לאו. מגורי האחים בעיר אחרת - ***** מסייעת להם לשמור מרחק ולהתנתק.

28. בכל מקרה ברור כי צו ההרחקה מהישוב ***** ואיסור יצירת קשר עם כל המעורבים, כמו גם יתר הערבויות הכספיות יוותרו בעינם עד לתום ההליכים ובכל לא יחול כל שינוי.

29. סבורני כי ניתן לשקול הקלה בתנאי מעצר הבית באופן שהמשיב יוכל ללכת לישיבה וללמד שם.

30. לענין חזרתו לבית מגוריו, הדבר תלוי בבדיקת מצבה של האשה וכוונותיה. במידה יש בכוונתה לחזור לביתה, מסכימה אני עם ב"כ המבקשת, כי יש לאפשר לה זאת, מבלי שהמשיב ישהה באותה דירה, עד לתום ההליכים.

31. אשר על כן, אני מורה לשירות המבחן להכין תסקיר אשר יבחן אפשרויות להקלה בתנאים כמו מעצר בית חלקי בבית האחות ויציאה לעבודה, או ביטול מעצר הבית אצל האחות וחזרה לבית מגוריו, כשצו ההרחקה מ***** ואיסור יצירת קשר עם המעורבים יוותרו בעינם.

קובעת דיון לאחר קבלת תסקיר ליום 12/14

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ה, 16 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.